

## ALUMNAT SÈNIOR DE LA UDL: TALLER DE REDACCIÓ I ANÀLISI DE TEXTOS

Joan-Antoni Valdellou

## La padrina ja no pot entrar al banc

A mics (incloc aquí tots els gèneres), hi ha una imatge impactant i ja consolidada des de fa uns anys, agreujada ara, amb la pandèmia. Estic parlant de les cues endèmiques fora de les entitats bancàries. Tot i assumint que el camí cap a la digitalització ja no té retorn, amb la conseqüent i inexorable reducció de personal, cal visualitzar quines persones en són les més afectades. Doncs, efectivament, les de més edat, les més vulnerables, en resum, les persones amb menys valor afegit. Dit això, la trista imatge a què em refereixo es produeix, preferentment, en aquests nous bancs, anomenats *store*, i que comencen a proliferar arreu. Ben aviat serà el paisatge que tots ens trobarem. Aquests *stores*, més que bancs semblen botigues modernes amb grans aparadors, cotxes exposats, format i mobiliari de cafeteria hipster, cafè ofert, per suposat!, i una recepció a l'entrada, estil restaurant de nivell, on es fa el cribratge. Però, i fora? Doncs el que veiem, cues de gent, a la intempèrie, suportant el clima extrem que tenim aquí. I perquè són majoritàriament gent gran? Perquè és el segment de clientela poc o gens avesada amb al món digital. En gran part, ja no passen el filtre de la recepció: demanen codis de targetes, duplicats de rebuts, actualitzar llibretes, etc., i són adreçats cap als caixers externs, o interns; això sí, acompanyats per personal atent, sovint externalitzat i sense gaire formació bancària, només la necessària per la operativa electrònica. En fi, tornant a l'inici, millorem molt l'estètica pels què aporten negoci productiu i perdem l'ètica pel camí. Realment és vergonyós, ignominiós, indecent, és... la banca!

Joan Flores

## Paritat o equitat? La pilota a la teulada de les dones

Paritat és comparar una cosa amb una altra; equitat és tractar a tothom igual, tot respectant i mantenint les diferències i les qualitats de tots. Tan sols són dues paraules, però amb un contingut diferent. En paritat només hi entra la comparació, en equitat hi ha ànima, inclou el concepte de justícia, en què les persones, sense que importi el seu el gènere o el sexe, poden fer valdre els seus drets i tenir les mateixes oportunitats i responsabilitats que la resta. Doncs, com és possible que la paraula paritat hagi guanyat la batalla i estigui en boca de totes les dones que reclamen els seus drets inalienables? No pot ser que una societat es conformi només amb una comparació, que mai serà justa! Amb el cinquanta per cent deixaran de lluitar pels seus drets? Les paraules tenen més sentit, que el sentit de les paraules quan s'utilitzen de forma intencionada. Aquí hi ha l'essència de la demagògia. Nelson Mandela escriu en una carta dirigida a Federico Mayor Zaragoza: "[...] *la gran transició de la força a la paraula no tindrà lloc fins que la dona, pedra angular de la nova era, no tingui el paper que li correspon en la presa de decisions, perquè la dona només excepcionalment utilitza la força i el home només excepcionalment no la utilitza. Sin igualdad de sexo, la seguridad seguirá prevaleciendo sobre la paz*". La humanitat sencera, caminant sota d'una gran pancarta on es reclama la igualtat de drets per tots els éssers humans, sense distinció de sexe, color o religió.

Jesús Cereza

## Hachazo homicida

El parque de la Alameda de Cervantes, en Soria, el parque del Huerto del Cura, en Elche, el parque Genovés, en Cádiz, todas estas ciudades son más pequeñas que Lleida y sin embargo cuentan con unos verdes, magníficos y cuidados parques urbanos por los que pasear y disfrutar del bienestar físico y psicológico que proporcionan los parques. ¿Por qué las autoridades leridanas no amplían los Campos Elíseos, con el espacio que ocupa el feo y frío color gris del aparcamiento y los pabellones feriales? ¿Por qué no trasladan los pabellones a otra zona de la ciudad? ¿Por qué no tiran el decrepito y moribundo pabellón de cristal y en su lugar, se crean amplias áreas verdes y arboladas? Los Campos Elíseos deberían ser un verdadero parque urbano, un pulmón verde para la ciudad, un oasis de tranquilidad para los ciudadanos donde relajarse, reflexionar y descansar, rodeados de frondosos árboles que nos proporcionen sombra y frescor, en los calurosos días de verano, rosaledas que perfumen el ambiente, estanques que nos cautiven con el sonido del agua, áreas de césped donde tumbarnos a contemplar como la brisa de la tarde mueve las copas de los árboles. Hoy en día en los Campos Elíseos, no tenemos ni un mísero quiosco o bar donde sentarnos tranquilamente en su terraza para tomar un café, o un refresco y contemplar cómo cambian de colores las hojas de los árboles según las estaciones del año. ¿Para cuándo, un proceso participativo para decidir qué parque queremos los leridanos? ¿Cuál fue el resultado del proceso participativo sobre el chalet modernista? Señores políticos, Lleida necesita un verdadero parque urbano, un pulmón verde para la ciudad, ¡y por favor, no se les ocurra recalificar el terreno, para edificar viviendas, no den un hachazo homicida, al pulmón verde de la ciudad.

cartes@lamanyana.cat

LA MAÑANA és una publicació plural i oberta a tota mena d'opinions. En aquesta secció es publicaran totes aquelles cartes que estiguin degudament identificades i que siguin d'interès general. No es publicaran cartes amb pseudònims o inicials. Els originals s'hauran de presentar mecanografiats i no superar les 30 línies d'extensió. La tramesa de textos a aquesta secció implica l'acceptació d'aquestes normes.

## Del control i auditoria dels fons europeus

ANTONI GÓMEZ  
PRESIDENT DEL COL·LEGI DE CENSORS JURATS  
DE COMPTES DE CATALUNYA (CCJCC)



En un context en què bona part dels indicadors relatius a l'evolució econòmica són negatius per motiu de les severes mesures restrictives desplegades en la lluita contra la pandèmia –i mentre cadascun dels països membres de la Unió Europea gestiona com pot la vacunació de la seva població–, les diverses administracions públiques han interioritzat com de fonamental és oferir el màxim suport al teixit empresarial. En termes espanyols, la injecció prevista de 140.000 milions d'euros (això és, l'equivalent aproximat a un 11% del seu PIB) en el marc del Pla Europeu de Recuperació ha de suposar un impacte enorme en l'impuls de la modernització del país. Però aquí és necessària una consideració: la distribució adequada i el control d'aquests recursos és essencial perquè el seu ús eficient es destini a l'objectiu de la recuperació econòmica i, per descomptat, reforci aquí i a Europa, la imatge d'un país seriós i respectable. Insistim-hi, és bàsic que l'assignació de recursos i el posterior control reuneixin tots els requisits de transparència. Cal exigir així mateix a les societats que sol·liciten suport que satisfacin les obli-

gacions legals que els correspongui (auditoria, si fos el cas; dipòsit de comptes; i declaracions tributàries, entre altres). I seria desitjable que els projectes presentats –alineats amb els objectius estratègics de la Comissió Europea en cohesió social, digitalització o ecologia– siguin avalats, quan d'acord amb les normes particulars sigui adequat, o en general, com a element addicional de solvència, per un professional independent. El Reial Decret Llei 36/2020, de 30 de desembre, estableix el desenvolupament del pla. La norma contempla la importància de les mesures d'auditoria i control en totes les etapes de la seva execució, al temps que posa èmfasi en la importància i l'oportunitat de la col·laboració publicoprivada per al ple compliment dels objectius i oportunitats de modernització que aquest ofereix. En allò que fa referència als Fons Europeus per a la Recuperació, la col·laboració publicoprivada ha de permetre i garantir una revisió exhaustiva dels fons públics aplicats a l'emergència sanitària, econòmica i social, sense retard, amb el propòsit de vetllar per la màxima transparència al llarg de tot el procés (és a dir, distribució,

concessió i verificació posterior). I és que la norma referida admet la tasca ingent que suposarà l'auditoria i el control de projectes –siguin aquests públics, privats o en règim de col·laboració– derivats del pla. En conseqüència, i atès que ens situem davant una forta càrrega de treball la revisió del qual demana un gran nombre de recursos humans –amb preparació suficient en una tasca complexa i sense continuïtat en el temps–, esdevé fonamental que la revisió per part d'organismes públics contempli, igual com passa en altres aspectes del pla, la col·laboració publicoprivada. En línia amb els principis de gestió del pla haurien d'establir-se procediments organitzatius a fi i efecte de permetre l'actuació del major nombre possible de firmes professionals, en lloc de pensar en macrocontractes o bé en dotació de mitjans propis, sense sentit estructural més enllà de la vigència del pla. Tinguem-ho clar, els reptes col·lectius que ens planteja la pandèmia vírica ens obliguen a salvaguardar la transparència, així com l'adequada distribució i control i l'assignació eficient d'aquests recursos. Per aquest motiu és important comptar amb els auditors.

La Mañana

Edita: HOLDER SOLUTIONS SL | NOVA ADREÇA: Príncep de Viana, 27-29. 25004 Lleida  
Ap. Correos 11 / 25080. Tel. 973 001 140. Fax Redacció 973 001 149  
Fax Administració y Publicidad 973 001 148  
cartes@lamanyana.cat | www.lamanyana.cat

amic mitjans d'informació i comunicació

PRESIDENT-EDITOR: Jordi Solana Aguilera | DIRECTOR: Francesc Guillaumet Pijuan |  
SOTSDIRECTOR I LA MAÑANA DIGITAL: Xavier Manau Encontra |  
MÀRQUETING I COMUNICACIÓ: Jordi Adrià Tomàs |  
REDACTORS EN CAP: Sergi Martí Masip, Laia Riverola Pereira, Diego Aránega Pérez,  
Andrés Rodríguez García | ESPORTS: Albert Escuer Vilella |  
TANCAMENT: Jaume Lafuerza del Cerro | FOTOGRAFIA: Tony Alcántara López |  
EDICIÓ: Xavier Ortiz Carrera | ADMINISTRACIÓ: Xus Manzano Ariza